

РЕШЕНИЕ

№ 6620

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **2980** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" чрез юрисконсулт С. Г. против Решение № 5698/08.12.2023г., постановено по нахд № 9877/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ на "Вижън Транс" ООД, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата.

В касационната жалба се излагат аргументи за отмяна на решението поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че ЕФ съдържа необходимите реквизити и че при издаване на ЕФ не е нарушен принципа на пропорционалност.

В съдебно заседание се поддържа касационната жалба. Иска се отмяна на решението по изложените в жалбата основания и потвърждаване на административния акт. Претендират се разности за юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна "Вижън Транс" ООД чрез процесуалния си представител адв.Т. оспорва касационната жалба. Намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно.

Съдът, като прецени събраните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок и от лице с обоснован правен интерес.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение, СРС е приел за установено следното: към 03.05.2021г. "Вижън Транс" ООД било собственик на товарен автомобил марка/модел „М. ТГС 35.400 В Х 4 ББ“, с рег. [рег.номер на МПС], категория N3, клас ЕВРО 4, с 4 оси, с технически допустима максимална маса 41000. На 03.05.2021г., в 15:47ч. в [община], по път А-6 "Европа" км. 50+427, с посока нарастващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от устройство с № 10181, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на автомобила на дружеството, за който нямало данни за валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.Посочено е, че контролното устройство №10181 представлява автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 /автомагистрала „Европа“/ км. 50+427, намираща се между разклона за [населено място] и пътен възел „И.“.

При тези данни бил издаден оспореният ЕФ за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата /ЗП/, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП на "Вижън Транс" ООД, била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени издаденият ЕФ, районният съд е приел, че в електронния фиш не са посочени всички признаци от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му, тъй като не е посочено какъв е бил размерът на дължимата такса по чл.10 ал.1 т.2 от Закона за пътищата, както и по какъв начин същата е била изчислена. Друго основание за отмяната на ЕФ е, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност, тъй като след сравняване на размера на дължимите такси с абсолютно определения размер на имуществените санкции, предвидени за налагане спрямо нарушителите личи несъразмерността между двете стойности, а и предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“.

Решението на СРС е правилно.Фактичката обстановка е установена правилно въз основа на събраните по делото доказателства.Фактите са анализирани и са изведени правни изводи.Мотивите са подробни и законосъобразни и изцяло се споделят от настоящата съдебна инстанция, която на основание чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях.

Принципът на пропорционалността е част от общите принципи на съюзното право на ЕС, които държавите-членки трябва да спазват. Санкцията следва да бъде съответна на тежестта на нарушението. Съдът на Европейския съюз многократно е застъпвал позиция, според която административните или репресивните мерки не трябва да превишават това, което е необходимо за преследваните цели, като санкцията не трябва да е несъразмерна на тежестта на нарушението. За да се прецени дали определена санкция е в съответствие с принципа на пропорционалност, следва в частност да се вземат предвид вида и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и начина за определянето на нейния размер и това е задължение

на националния съдия.

В процесния случай е приложена санкционната разпоредба на чл. 187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, която предвижда административно наказание имуществена санкция във фиксиран размер от 2500,00 лева. Правилно СРС е приел, че разпоредбата противоречи на принципа на пропорционалност/съразмерност, тъй като налагането на санкция в предвидения от законодателя фиксиран размер се явява крайно непропорционална спрямо тежестта на нарушението и дължимия размер на незаплатената пътна такса. В този смисъл е и решението на Съда на Европейския съюз от 21.11.2024г. по дело С-61/23, според което в член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011г. изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на компенсаторна такса с фиксиран размер.

Предвид разпоредбата на чл.633 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК решението на СЕС по преюдициално запитване е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. При съобразяване на задължителното тълкуване на съюзното законодателство – решение от 21.11.2024г. по дело С-61/2023г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност по чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури.

Предвид изложеното като е отменил процесният ЕФ, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което като валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила. Наведените в касационната жалба основания за отмяна на оспореното решение са неоснователни, необосновани и недоказани и не се споделят от настоящата касационна инстанция.

С оглед изхода на делото, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касатора е неоснователно, а ответникът не е претендирал разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5698/08.12.2023г., постановено по нахд № 9877/2023г. по описа на СРС, 94 с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

